

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

Consid. III. die Martis. Societas Damnatorum, Dæmonum, Complicum in
peccato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

ipsum peccatum, hæc etiam nunc te inducat ad mihi penitus ignoscendum, dum ante te me abjicio. Accipio hanc animam, & illam repono in divinis tuis manibus. *In manus tuas Domine commendo spiritum meum.* A manibus DEI vivi, quibus excidere merui, provoco ad manus DEI in Crucem acti, & pro me mortui: istæ me judicent, istæ de me sententiam ferant, hic manere fixum est, ubi tu tanto amore salutem meam descripsisti ad gaudendum hoc fructu per omnem æternitatem. Amen.

Confideratio III.

Pro die Martis,

Societas.

Damnationum.

CONsidera ingens tormentum, quod habitationi infernali adjungent habitatores. Vivere cum socio perverso res est usque adeo molesta, ut ipsæ adeo plantæ fixæ in terra ab ea videantur abhorrere, dum recedunt & fugiunt quantum possunt à plantis aliis sibi contrariis. Certum est, quòd Spiritus Sanctus nos securos reddat; tolerabilius esse, vivere cum miseris in deserto, quàm vivere cum muliere rixosa & iracunda. *Melius est habitare in terra deserta, quàm cum muliere rixosa & iracunda. Prov. 21. v. 19.* Miser aliquis maritus, qui non audit domi suæ nisi clamores, & lamentationes, sub vesperum invitissimus

C

mus

mus domum revertitur, & horas annos putat, donec iterum domo prodire liceat. Cogita nunc tu, quam molestum futurum sit, vivere perpetuo cum Damnatis, quando cum uno solo illorum vivere, non dicam in Inferno, sed in ipso adeo Cælo, futura esset poena intolerabilis. Si que in Cælo omnes pleni sunt caritate, & se non magis quam alios amant, sic in Inferno omnes pleni erunt odio, & mutuo sibi volent pessimè, inimicitiam ejus generis, quæ in æternum non possit mutari pace ac concordiam: cum enim ibi leges omnes turbatae sint, & omnis exulet ratio, non erit ibi nec sanguis, nec cognatio, nec patria, nec vinculum, nec ullum argumenti genus, quod mitigare valeat rabiem illam desperatam. *Spinae congregatae igne comburentur. Isa. 33.* Simul erunt tanquam spinæ, quæ se mutuo pungent, se lacerabunt, & nemo non alteri ingens erit tormentum. Quam irascitur æger illi, qui opem licet rogatus, ferre recusat? quam furit laborans podagrâ, cum nullâ curâ & cautelâ tractatur?

Et tamen hæc umbra duntaxat est desperationis miserorum illorum qui invicem erunt & sibi, & aliis molestissimo oneri. Soli clamores & ejulatus, quibus implebunt omnia, sufficient ad eos intolerabiles efficiendos. Mater aliqua quæ tota nocte plorantem & ejulantem audit parvulum filiolum, ferre illum non potest, & licet illum non minus quam se ipsam amet, irascitur, & mala illi precatur. Quales jam imprecationes, quæ furia erunt Re-probi alicujus inter tot lamenta, inter tot planctus & ululatus, non dicam jam cari filij, sed multitudinis inimicæ, innumerabilis, nec spatio unius tantum noctis paucarum horarum, sed spatio noctis sempiternæ? Et tamen est inter Christianos nonnemo tam insanus, qui putet se solatii ali-

quid

quid inventurum in illo barathro pœnarum ex eo, quòd non solus, sed cum multis illas sit toleraturus? Si ad Infernum detrudat, ajunt, non ero ibi solus. O infani! ô infani! quòd plura congeruntur in fornace ligna, an non ardor tanto augetur & creseit amplius? *Ex damnatorum multitudi-
titudine pœna singulorum augetur*: doctrina est S. Thomæ. *in 4. dist. 50. q. 2. a. 1.* Quanto plures erunt, tanto patientur amplius, cum sua quilibet tormenta reflectat in alterum, dolor cujuslibet dolorem alterius reddat grayiorem, & miseria unius alterius miseriam geminet. Infelici alicui molesti sunt ipsi, aded vultus carissimorum quorumlibet, & nauseam creant dulcissima illi consolando prolata verba. Et tu mitigationem speras ex consortio & aspectu hostium tuorum infensissimorum?

Dæmonum.

Considera, acerbiorē adhuc futuram Societatem malorum Dæmonum, tanquam eorum, qui non inimici tantum, sed carnifices etiam sunt, & ministri Justitiæ divinæ. Isti duplici ratione affligent damnatos, aspectu, & exprobrationibus. Aspectus alicujus Dæmonis usque aded horribilis est, ut S. Franciscus, cum unum eorum aliquem vidisset, socio suo Egidio sit confessus, absque eo quòd DEUS vires alicui præter ordinem conferat, ne per pauca quidem momenta monstruæ aspectum ferri posse, quin ille ipsâ morte stet. *Chron. p. 2. l. 1. p. 4. tit. 14. cap. 5.* S. Antonius in Summa sua, de Decalog. tract. 1. c. 28. narrat de Religioso aliquo, quòd cum Dæmonem vidisset, dixerit, malle se ingredi in fornacem ardentem, quàm denuo eundem, aut alium videre. Sancta
C 2 Catha-

Catharina Senensis istud præterea cum Christo loquens affirmabat, quòd potius quàm denuo aspiceret horribilem ejusmodi averni formam, parata sit ambulare per viam totam igneam usque ad extremum Mundi diem. Juxta has assertiones sufficeret unicum istorum monstrorum ad formandum & constituendum integrum Infernum: & tamen erunt ibi tanto numero, ut propè infinita videantur. *Hostis meus terribilibus oculis me intuitus est*, aiebat Job. 10. v. 10. in persona Peccatoris, trepidantis ad solum aspectum spectrorum tam deformium. Quid jam erit, quando aspectui jungentur irrisiones & opprobria? Incidisti tu quoque in casses nostros, dicent maligni illi ad quemvis istorum infelicium: disce nunc fidere proditoribus: Insane, vinculis constringende, poteras obtinere salutem re tantillâ, restituendo quod tuum non erat; abrumpendo pravum illud consortium; agendo modicam pœnitentiam: & tamen noluisti. Quem accusare potes ut exitij tui causam? si solus illa fuisti. Maledic jam & morere; sed morere quin unquam vivere desinas, & patere absque ullo fine. Lusor, amissâ omni pecuniâ, omni jacturâ molestus fert opprobria suam ipsi infelicitatem exprobrantis; læcerat tum pagellas lusorias, evertit mensam, fremit, furit, & non timet ipsam adeò vitam ad vindictam sumendam exponere discrimini. Dammati in rabiem quidem agi poterunt, & vindictæ cupiditate accendi, vires autem se vindicandi nullas habebunt. Ringantur licet, necesse erit audire, videre, pati, quin iram in alium exerant. Interim quæ vita erit ista mille mortibus deterior? vivere semper inter hostes tam horribiles, inter Carnifices tam crudeles? Ecclesia permittit ut separentur à cohabitatione conjuges,

juges, quando inter eos nascitur inimicitia & feritas non ordinaria, miserando infelicem ejus conditionem, qui cum socio inimico vivere cogitur. Utinam in loco illo infelici miseratio ejusmodi locum & ipsa habere posset, sic, ut si patiuntur miseri, paterentur soli, & ferrent secum Infernum suum in aliquem terræ angulum, tanquam caveam igneam, unis ipsis destinatam! Sed nihil spei superest ad obtinendum hoc bonum: *Peccator videbit, & irascetur; dentibus suis fremet & tabescet; videbit turpitudinem suorum carnificum, audiet injurias, fremet rabie, & sine ullo fructu tabescet: Desideriam peccatorum peribit.*

Complicum in peccato.

Considera, supra omnem fidem fore cruciabilem societatem Complicum in delicto; cum æquum omnino sit, ut fiat instrumentum summi cruciatus ad satisfaciendum divinæ Justitiæ, quisquis Peccatori fuit minister detestandæ voluptatis ad eandem offendendam. Idcirco furæ omnium crudelissimæ in illa abyssu erunt procul dubio Amici illi & Amicæ, quorum causâ quis tergum DEO obvertit. Tunc verum fiet id, quod minatus est Josue, ut omni illi, quicumque amicas vellet creaturas, in præjudicium amoris debiti ipsi Conditori, illæmet evadant sudes in oculis: *Sint sudes in oculis vestris. Job. 23. v. 13.* Cruciando reos aspectu, & memoriâ, supra omnem aliam quamlibet sævam carnificinam. Quis sibi satis imaginabitur maledictiones, blasphemias, execrationes, quas alius in alium conjiciet, dum se invicem devorare cuperent?

Unus-

*Unusquisque carnem brachij sui vorabit : Manasses Ephraim,
& Ephraim Manassem ; simul ipsi contra Judam. Isa. 9. v. 20.*

Care mi Lector, DEUS avertat, ne unquam cadas in illud profundum, ut pro me, & te vehementer etiam atque etiam precor. Scias tamen velim jam nunc, si unquam pessima sorte tua eò casurus esses, nullum fore Dæmonem, qui tantum te torqueat, quantum tortura est persona illa tam perditè amata. Vultus ille, quem tu nunc Paradisum appellas, tam tibi teter videbitur, ut ejus respectu ipse tibi Lucifer pulcher videatur. Illi oculi, quos tu nunc tam stultè vocitas tua sidera, sagittæ tunc erunt omni fulmine acutiores. Crines illi, qui merum tibi aurum videntur, mutabuntur in viperas crudeliores omni Dracone : verbo, habebis in illa armamentarium integrum pœnarum, Infernum æqualem, aut etiam deteriorem Inferno reliquo, dum momento quolibet perpendes, pro quantillo putridæ carnis jacturam feceris pulcherrimi vultus divini ; pro quantillo bono te obnoxium reddideris æternæ calamitati. Principium nonnemo victus in bello & captus, cùm videret subditum quendam suum æmulum & victorem, aut tollite hunc, ajebat ad circumstantes, aut miserati meam fortem occidite me. Prò miser Peccator ! quam mortem non volens ac lubens subires, ut ex oculis tibi tolleretur illa, quam tu Ethnici potiùs, quàm Poëtæ phrasi, Deam tuam appellabas ! Jucundum tibi esset sepeliri in barathro profundissimo ; lenimen dolorum tuorum crederes habitare cum draconibus, & societatem ipsorum censeris jucundam. Sed non est malo remedium : maledicere potes illi furia, illam detestari & execrari, ab ejus confortio separare te non potes. Interim quid tibi de habitatione ista videtur ? Parricidis olim hoc erat decretum
suppli-

supplicium, ut culeo insuti cum Serpente, Gallo, & Simia in mare abjicerentur. Sed ô mitia Legislatorum humanorum ingenia! non satis intelligunt pœnarum naturam. Aliam societatem invenit Justitia divina ad puniendos suos reos; locum plenum Carnificibus, & supplicio affectis; plenum odio & insultationibus, in medio maris ignei, quod & littore, & fundo caret! Et tamen invenire est, qui talem locum pro domo suo æterna eligant, & ut eligant, contemnunt pulchram illam Jerusalem cœlestem. *Lata porta, & spatiosa via est, quæ ducit ad perditionem, & multi intrant per eam. Matth. 7. v. 13.* Non vi eò raptantur nolentes; ipsi volentes suis eò pedibus proficiscuntur.

Oratio.

Ad Spiritum Sanctum ad evitandam Damnationem.

O Spiritus Sanctissime, qui cum Patre & Filio unus solus DEUS es; adoro te ex abyssu mei nihili, & demissimè tibi in memoriam revoco, quòd sine gratia tua, ne quidem cogitare quidquam possem, quod conferat ad meam salutem. *Sine tuo Numine, nihil est in homine, nihil est innoxium.* Quomodo igitur sine ope tua superare potero discrimen omnium maximum, cui obnoxius sum æternum pereundi propter tot peccata mea? Ah Domine, ad te pertinet subvenire debilitati meæ, & est gloria tua, triumphare in me de tuis, & meis inimicis me salvando. An non tu es Spiritus ille Paraclitus & Consolator? quomodo igitur me fines incidere in æternam miseriam? Tu qui es sustentator meus, tu qui ex ventre matris meæ me acceptasti ut tuum, nunc occludes precibus meis aures tuas?

& non

& non sustinebis eum qui te uno nititur? non ita fiat unquam: Ego in te spero, & scio quia non confundar; dum exspecto, ut glorificem misericordiam tuam cum Sanctis tuis in celo, etsi toties promeritus sum experiri rigorem Justitiæ tuæ cum aliis Reprobis in Inferno. Et quia par non est, ut mei unius memor sim, rogo te etiam pro omnibus Christianis fratribus meis, & tibi non minus omnes Peccatores, quam Animam meam commendo. Claude obsecro gratiã tuã abyssum illam, quam ipsi culpis suis semper magis dilatant: illumina mentes eorum, ut cognoscant, quò tandem ducat perversa vita ipsorum: & da illis robur ita sese emendandi, ut servientes tibi in hac vita mereantur semper te frui in beata æternitate. Amen.

Consideratio IV.

Pro die Mercurij.

De Poena Damni.

Jactura infinita.

- I. **C**onsidera ingentem jacturam, quam facit Anima damnata, amittendo DEUM pro omni ævo, & cum ipso amittendo omnia illa gaudia, quæ sperare poterat ex possessione ejus. Quis unquam dignè explicabit, quid sit, in æternum privatum esse summo Bono? Discere de hoc possumus, quod S. Augustinus dixit de Beatitudine: *Acquiri potest, estimari non potest.* Ita è diverso etiam